

וישם את קרשׂיו וילְתַנֵּן את בר לאוֹר וילְקַמֵּן את עַמּוֹדִין
ולפָרַשׁ את האהֶל עַל הַמִּשְׁבֵּץ רִישָׁם את מִכְסָה
האהל עלי מוכמעלה כאשר צוה יתוה את
משה ריקת

ויהי את העדה אל דָאָרֶן וישם את הבדים על
דָאָרֶן ריהי את הבפרה על דָאָרֶן מלמעלה ויבא
את דָאָרֶן אל דַמִּשְׁכֵּן וישם את פרכת דַמִּסְרָה
לשָׁר עַל אַרְזָן הַעֲלוֹת נָאָר צוֹה יתוה אֶת
משה ריהי את מישה

השלוח נאכל מוועך על ירר דַמִּשְׁכֵּן צפנה מוש
לפרכת וילער עליו ערד לאמ כפנֵי יהוה כאשר
צוה יהוה את מישה ריהי את מישה

את בכינורה באהיל מוועך נכהה השלוח על ירר
המשכן צבבה ריעל גזרה כפנֵי יהוה כאשר צוֹה
יהוה את מישה ריהי את מישה

את מזבח זוזה באהיל מוועך כוועך כפנֵי הפרכת
ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את
משה ריהי את מישה

למושך ואת מזבח העליה שם פתח משכן אהיל
מוועך ויעל שעלו את השלחה ואת המזבח כאשר
צוה יהוה את מישה ריהי את מישה

את הביר בז אהיל מוועך ובז המשבח ריהי שמה
מיים לרוצח ורוצחו מכני משה יתרכז ובזיו
את ידיהם את רגניהם בנאמ אל אהיל מוועך
ונקרבתם אל המשבח רוצחו כאשר צוה יהוה
את מישה ריהי את מישה

סבית למשכן ולמזבח ריהי את מסך שעיר החצר
ויכל מישד את המלאכת

ויכס הצען את אהיל מוועך וכבוד יהוה מילא את
המשכן רלא יכל משה לבוא אל אהיל מוועך כי
שכח שעלו הצען יכבוד יהוה מילא את המשכן
ובהשלוחה הצען מעיל המשכן ישעו בתי ישראאל
בכל מסעיהם ואמ לא יעלה הצען ולא ישעו עד יום
העלתו כי ענן יהוה על המשכן יומם אש תהיית
לידתו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם

וילר א אל מישב ידבר יהוה אליו מאהיל מוועך
נאמר דבר אל בני ישראל אל אמרת אליהם אדם
כ יקבר מכם קרבן ליהוה מז בבהמה מז דבקר